

Dacă nu mai putem călători cu buletinul nebiometric, statul trebuie să ne dea pașapoarte nebiometrice normale

Excelența Voastră, Domnule Ministru,

Subsemnatul, Mihai-Silviu Chirilă, dând curs invitației adresate de ministerul pe care îl conduceți de a participa la dezbaterea publică prilejuită de proiectul de ordonanță de implementare a Regulamentul (UE) 2019/1157 cu privire la actele biometrice de identitate, doresc să prezint un punct de vedere și sugestii cu privire la proiectul în discuție.

Sunt unul dintre cetățenii români care refuză actele biometrice. Motivele pentru care refuz actele de identitate biometrice sunt:

1. Amprentarea digitală este o practică penală, care nu poate fi impusă unor persoane nevinovate de fapte penale, în condițiile în care Constituția României garantează prezumția de nevinovăție a cetățeanului până în momentul dovedirii sale ca vinovat.
2. Tehnologia biometrică este dovedită ca vulnerabilă față de atacurile cibernetice, iar cipul biometric reprezintă un factor de risc pentru purtătorul său, identitatea sa putând fi clonată de orice hacker specializat în astfel de acțiuni.
3. Stocarea datelor în cipurile biometrice este însoțită de simboluri ofensatoare pentru conștiința creștină, de exemplu, prezența cifrei 666 în codurile de bare (dovedită și acceptată juridic în instanțele din Federația Rusă), care în limbaj biblic este simbolul sclaviei (în Vechiul Testament este simbolul vasalității față de statul condus de regele Solomon, iar în Noul Testament este simbolul supunerii față de personajul malefic antihrist) și este refuzat de persoanele care s-au născut libere, trăiesc libere, au libertatea garantată de către Constituția României, de către Convenția Europeană a Drepturilor Omului, de către Declarația

Universală a Drepturilor Omului și de către toate documentele oficiale la nivel internațional, și refuză să fie asociate cu simboluri ale sclaviei personale sau generale, politice sau spirituale.

4. Tehnologia biometrică prezintă riscuri la adresa libertății individuale și a intimității personale, drepturi garantate de către Constituția României, lucru recunoscut la nivel european de către Rezoluția 1797/2011 a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, în care se arată că “dezvoltarea rapidă a tehnicilor biometrice produce riscuri la adresa unor drepturi ale omului: **dreptul la respectarea vieții private, dreptul la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție, dreptul la liberă circulație și interzicerea discriminării**, drepturi consemnate în Convenția Europeană a Drepturilor Omului (ETS nr. 5)”.
5. Refuzul motivat de libertatea de conștiință de a accepta actele biometrice, în condițiile în care ele sunt obligatorii, fără alternativă, îl pune pe cetățean în postura de a nu putea să își decline cetățenia română în fața autorității statului, adică **îl face să piardă cetățenia**, pe care, prin Constituție, niciun cetățean născut în România nu îl poate pierde. Legea nr. 21/1991, art. 22, prevede că actul de identitate face dovada cetățeniei, iar OUG nr. 82/2012, art. 13, spune: “actul de identitate face dovada identității, a cetățeniei române, a adresei de domiciliu și, după caz, a adresei de rezidență”.
6. Refuzul motivat de libertatea de conștiință de a accepta actele biometrice, în condițiile în care ele sunt obligatorii, fără alternativă, îl pune pe cetățean în postura de a pierde toate drepturile și libertățile ce decurg din cetățenia română: dreptul la proprietate, dreptul la învățătură, liberul acces la justiție, dreptul la libera circulație în străinătate: accesul la justiție, garantat de 21 (1) și mai ales (2), unde se spune că **”nicio lege nu poate îngrădi exercitarea acestui drept”**; dreptul la vot (art. 36), dreptul de a alege și a fi ales (art. 37), dreptul la asociere (art. 40), dreptul la muncă (art. 41), dreptul la proprietate (art. 44), dreptul la moștenire (art. 46), dreptul de a întemeia o familie (art. 48), dreptul la protecție al persoanei cu handicap (art. 50), dreptul de petiționare (art. 51).
7. Condiționarea de actele biometrice a circulației în spațiul comunitar face ca acesta să fie închis cetățenilor/țărilor care le refuză, **distruge însăși ideea de Uniune Europeană, care a fost concepută ca un spațiu al liberei circulații a cetățenilor săi**. Astfel, art. 1 și 2 din

Directiva 2004/33/CE definesc Uniunea Europeană ca pe “un spațiu fără frontiere interne”, bazat pe dreptul fundamental la libera circulație. Limitările impuse de Tratatul de funcționare al Uniunii prin art. 45 nu se referă în mod precis la limitări impuse de lipsa unui document de identitate biometrică, ci de diverse aspecte ce pot ține de ordine publică, securitate publică sau sănătate publică.

8. Uniunea Europeană nu poate invoca „nevoia socială imperioasă” de a restrânge în mod permanent drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor care refuză aceste acte biometrice, dovedit fiind că amenințarea teroristă, invocată de obicei în această situație, nu a scăzut cu mult în ultimul deceniu în care mare parte din Europa are deja astfel de tehnologie.

Am lecturat textul Regulamentului (UE) 2019/1157 și am desprins din acesta două idei fundamentale:

1. **Regulamentul își propune ca scop întărirea, extinderea și garantarea dreptului la liberă circulație a cetățenilor europeni.**
2. Regulamentul se angajează (art. 47) să respecte drepturile fundamentale ale omului: dreptul la demnitate umană, dreptul la egalitate în fața legii și la nediscriminare, dreptul la intimitate, dreptul la liberă circulație.

Cu toate bunele intenții ale Regulamentului, constatăm că **aplicarea sa în legislația națională, prin proiectul de ordonanță pe care îl puneți în dezbateră creează deja efecte contrare celor scontate de legislativul european:**

1. Prin aplicarea acestui regulament se restrânge dreptul la libera circulație a cetățenilor români care refuză actele de identitate biometrică;
2. Prin aplicarea regulamentului, se creează o categorie de cetățeni europeni de mâna a doua, “consemnați” la domiciliu; dacă am face un exercițiu de imaginație și ne-am închipui un scenariu prin care toată populația refuză actele biometrice, atunci proiectul de ordonanță propus de dumneavoastră ar echivala cu un fel de Romexit;
3. Prin aplicarea regulamentului în forma propusă se încalcă drepturi fundamentale ale omului: dreptul la libera circulație, dreptul la muncă al cetățenilor români din diaspora, dreptul la intimitate, dreptul la egalitate în fața legii și de a nu fi discriminat.

Așa cum este prezentat publicului, proiectul pe care îl propuneți aduce două noutăți față de situația actuală a actelor biometrice fără cip biometric:

1. Noul card nebiometric, numit cardul de identitate simplu, va avea alt format și va conține unele elemente de siguranță în plus.
2. Noul card nebiometric nu va putea fi folosit pentru călătoria în străinătate după expirarea perioadei de implementare a proiectului.

În ceea ce privește noile măsuri de siguranță, ele nu sunt foarte clar descrise de proiectul de ordonanță. Se face o referire destul de vagă la tipărirea noului act de identitate pe un suport nou, într-un format nou, cu elemente care să preîntâmpine falsificarea.

Proiectul de ordonanță nu prevede explicații detaliate și niciun specimen al noului act, din care să reiasă:

1. Dacă actul de identitate nebiometrică are stocate în vreun fel date care să nu fie vizibile în formatul tipărit, așa cum lasă să se înțeleagă din art. 14 al proiectului de ordonanță, în care se spune că noua carte de identitate simplă va conține date în format tipărit și în format inscripționat prin tehnici speciale. Nu este clar la ce fel de date se face referire, dacă este vorba doar despre modul de inscripționare cu laser a fotografiei sau sunt și alte date de identitate care pot fi stocate în acesta, ceea ce l-ar face foarte apropiat de cel biometric.
2. Dacă actul de identitate poate sau va fi introdus în sistemul de citire electronic, așa cum lasă să se înțeleagă din articolul 39 al Regulamentului European 2019/1157. Dacă va putea fi citit în acel sistem ar însemna că are date stocate pe el, printr-o bandă magnetică, precum vechile carduri bancare, printr-un cod de bare sau prin alt mod de interacțiune cu sistemul de citire, lucru cu care nu suntem de acord.
3. Dacă actul de identitate va mai conține numele țării și steagul național pe lângă acel simbol alcătuit din cele două litere (probabil RO). Experiența ne arată că de pe numerele de înmatriculare de la mașini au fost scoase simbolurile naționale în același mod, lucru cu care nu suntem de acord.
4. Dacă actul de identitate nebiometric va conține precizarea referitoare la sexul persoanei, care să includă pe lângă sexul masculin (M), feminin (F) și varianta (X), cu care nu suntem de acord.

De asemenea, nu ni se explică din proiectul de ordonanță ce se va întâmpla cu aceste acte după ce va trece perioada de implementare de până în august 2031. Vor mai exista sau în acel moment toți vom fi obligați să le luăm pe cele biometrice? Articolul 11 al recomandării europene lasă să se înțeleagă că UE nu impune statelor membre să nu elibereze alte documente de ședere pe teritoriul său. Se pare din acest articol, că actul de identitate nebiometric propus de proiectul de ordonanță este un fel de permis de ședere pe teritoriul României, acordat propriilor cetățeni.

Un lucru foarte grav îl constituie faptul că actul de identitate nebiometric își pierde capacitatea de document de călătorie.

În aceste condiții, cetățenii români care refuză actele de identitate biometrice sunt puși în imposibilitatea de a mai călători în spațiul european cu buletinul, fiind obligați să călătorească cu pașaportul, care, în cazul în care este tot nebiometric, are o valabilitate redusă. Această consecință neplăcută contravine art. 45 din Tratatul de funcționare al UE, în care se spune că “libera circulație implică eliminarea oricărei discriminare pe motiv de cetățenie între lucrătorii din statele membre”.

Situația devine și mai gravă pentru cetățenii români din diaspora, care lucrează și locuiesc în țările europene. În noile condiții, aceștia vor fi obligați să vină în țară să își facă acte o dată pe an sau chiar de două ori, dacă locuiesc într-o țară care impune condiția valabilității pașaportului cu șase luni înainte de expirare.

Astfel, se creează o discriminare a cetățenilor români, cărora li se condiționează dreptul de a călători de astfel de document electronic. În plus, în cazul cetățenilor români din diaspora care refuză actele biometrice li se îngrădește și vatamă dreptul la muncă și la rezidență în statele europene.

Legislația pașapoartelor nebiometrice (temporare simple) este și în acest moment neconstituțională, întrucât introduce o discriminare între cetățenii cu pașapoarte biometrice și cei cu pașapoarte simple. Astfel, termenul de valabilitate al unui pașaport simplu este de 12 luni sau chiar șase luni pentru cei ce călătoresc în țări în care termenul de valabilitate este condiționat să fie de mai mult de șase luni, în timp ce pașapoartele biometrice au termenul de valabilitate de 10 ani.

Costurile celor două tipuri de pașapoarte este disproporționat. În timp ce un cetățean care își eliberează pașaport biometric plătește 250 de ani o dată la zece

ani, unul care își eliberează pașaport simplu plătește 100 de lei sau chiar două pe an.

În condițiile în care cartea de identitate nu mai poate fi folosită ca document de călătorie, se impune ca discriminarea dintre posesorii de pașapoarte biometrice și cei de pașapoarte nebiometrice să fie eliminată, în sensul prelungirii valabilității pașaportului nebiometric la un termen de valabilitate egal cu cel al actului biometric. Acest lucru se poate realiza cu atât mai ușor cu cât pașapoartele nu sunt supuse cerințelor unui regulament european care să impună actuala situație.

Îi revine statului român obligația de a asigura securitatea tuturor țărilor care cer pașapoarte biometrice, așa cum fac și alte state ale lumii, cum ar fi Israel, unde documentele biometrice nu sunt obligatorii, iar cetățenii lor pot călători și fără ele, acest stat neimpunând condiția actului biometric pentru cei ce îl vizitează, în condițiile în care se află în prima linie a riscului terorist.

În lumina acestor constatări legate de proiectul pe care îl propuneți în dezbatere, doresc să fac următoarele propuneri, precizând că de îndeplinirea acestora depinde acceptarea chiar și a noului card nebiometric, cu consecințele privitoare la încălcarea drepturilor fundamentale, pe care statul trebuie să și le asume din acest refuz:

1. Oferirea de garanții solide **în textul ordonanței** că noul act de identitate simplu nu va avea niciun fel de element ascuns electronic de stocare a datelor (bandă magnetică, cod de bare etc.), că nu va putea fi citit de niciun sistem electronic, ci doar elemente specifice de siguranță contra falsificării.
2. Cuprinderea, în textul de ordonanță, a specificărilor clare referitoare la prezența numelui țării, a steagului național și a indicațiilor cuprinzând exclusiv sexul masculin și feminin.
3. Cuprinderea, în textul ordonanței, a precizării că realizarea fotografiilor pentru noul buletin nebiometric se va realiza cu tehnologiile actuale, nu cu cele cu care se culeg datele biometrice, în care nu avem încredere.
4. Oferirea de garanții tehnice, în textul ordonanței, că tehnologia utilizată nu va realiza operațiuni ascunse de culegere de informații biometrice sau de imprimare a cetățeanului în vreun fel, dat fiind faptul că în societate, în mediile online mai ales, există o temere din ce în ce mai puternică cu

privire la existența unor tehnologii de imprimare izotopică cu un cod de bare pe frunte a celor ce se expun la astfel de tehnologii de culegere de date (fotografii) pentru evidența populației sau pentru bănci.

5. Cuprinderea, în textul ordonanței, a unor garanții că actualele acte de identitate nebiometrice vor exista și după august 2031.
6. Introducerea, în textul ordonanței de urgență, a unor modificări ale Legii 248/2005, OUG 97/2005 și Legii 133/2018, **în sensul stabilirii pentru pașapoartele simple, numite acum “pașapoarte temporare simple”, a unui termen de valabilitate egal cu al pașaportului electronic și al unui cost egal.**

Atașez prezentului memoriu un număr de 3500 de semnături de susținere a cererilor formulate de mine. Semnăturile au fost culese printr-o petiție online, inițiată în vara anului trecut, când a fost adoptat Regulamentul European care stă la baza proiectului de ordonanță, și a fost continuată după intrarea în dezbatere publică a actualului proiect. Petiția va continua să fie semnată până pe 24 ianuarie, urmând să vă informez la încheierea dezbaterii publice cu privire la numărul final de semnatori.

De asemenea, atașez o scrisoare de susținere din partea unor români care locuiesc și lucrează în Marea Britanie. Scrisoarea este însoțită de adeziunea unui număr de alți români din străinătate, precizând că distanțele uriașe și timpul scurt au făcut imposibilă culegerea acestor semnături pe o scrisoare tipărită.

Vă mulțumesc.

20.01.2020

Mihai-Silviu
Chirilă

Excelenței Sale, Domnului Marcel Ioan Vela, Ministrul Afacerilor Interne

Petiția noastră mai poate fi semnată aici https://www.petitieonline.com/statul_roman_are_obligaia_s_pstreze_alternativ_a_la_documentele_biometrice până la data de 24 ianuarie 2020.

Citiți și:

Patriarhia îi trădează din nou pe credincioșii ortodocși: ecumenism + dictatură biometrică